

קִינוֹת לֵיל תְּשַׁע בָּאָב

יא

19 אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֹאֶף לְרֹזַר וְדוֹר: לָמָּה לְנֹצֵחַ

20 תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאַרְבַּע יָמִים: וּלְאֵנֶר סָקַל חֲשִׁיבְנוּ, וְלַחֲמֵ"כ סִחָן וּמִקְיָיִם סִמְלָה.

21 הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה תַחֲדֵי יָמֵינוּ בְּקָדָם:

22 כִּי אִם־מָאֵס מְאֹסְתָנוּ קִצְפַּת עָלֵינוּ עַד־מָאֵד:

סָקַל חֲחַר לְאֵנֶר חֲשִׁיבְנוּ וְלַחֲמֵ"כ סִחָן: הַשִּׁיבְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה תַחֲדֵי יָמֵינוּ בְּקָדָם:

וְלַחֲמֵ"כ יִאֲמַר זְכוֹר וכו'.

אֱוִי	אֶזְכֹּר יְיָ מִהֲהָיָה לָנוּ.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת־חַרְפְּתָנוּ.
אֱוִי	נִחַלְתָנוּ נְהַפְכָה לְזָרִים.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	בְּתֵינוּ לְנִכְרִים.
אֱוִי	יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	אִמְתֵינוּ מְקוֹנְנוֹת בְּחֻדֶשׁ אָב.
אֱוִי	מִיָּמֵינוּ בְּבִסָּף שְׁתֵינוּ.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	כִּי נִסּוּךְ הַפִּיִם בָּוִינוּ.
אֱוִי	עַל־צוּאָרְנוּ נִרְדַּפְנוּ.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	כִּי שָׁנֵאת הַנֶּם רְדַפְנוּ.
אֱוִי	מִצָּרִים נָתַנוּ יָד.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	וְאִשׁוּר צָדְנוּ בְּצִיד.
אֱוִי	אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאִינָם.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	וְאִנְחָנוּ סוּבְלִים אֶת־עֵוֹנָם.
אֱוִי	עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	כִּי שָׁלוּחַ עֲבָדִים בְּפִלְנוּ.
אֱוִי	בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחֲמָנוּ.
אֱוִי מִהֲהָיָה לָנוּ:	כִּי קִפְצָנוּ מֵעֲנֵי יָדְנוּ.

לְגַמְלוֹתָי

- אוי • עורְנו כְּתִנּוֹר בְּכִמְרוֹ •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי כְבוֹדֵם בְּקִלּוֹן הִמְירוֹ •
- אוי • נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי אִישׁ אֶת־אִשְׁתוֹ רָעָהוּ טָמְאוּ וְזָנוּ •
- אוי • שָׂרִים בְּיָדָם גָּתְלוּ •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי גִזְלוּת הָעֲנִי חָמְסוּ וְגִזְלוּ •
- אוי • בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׁאוּ •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי בְּבֵית זֹנָה נִמְצְאוּ •
- אוי • זְקֵנִים מִשְׁעָר שַׁבְתּוֹ •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי מִשְׁפַּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה עִוְתוּ •
- אוי • שַׁבַּת מְשׁוּשׁ לִבְנוֹ •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רַגְלֵינוּ •
- אוי • נִפְלָה עֲטֹרַת רֹאשֵׁנוּ •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי נִשְׁרַף בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ •
- אוי • עַל זֶה הָיָה דָוָה לִבְנוֹ •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי נִטַּל כְּבוֹד בֵּית מְאֹוֹיֵנוּ •
- אוי • עַל הַר־צִיּוֹן שִׁשְׁמָם •
- אוי מִה־הָיָה לָנוּ: • כִּי גִתּוֹ עָלְיוֹ שִׁקוּץ מְשֻׁמָּם •

אֲתָה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֻאָה לְדוֹר וָדוֹר: לְמַעַן לְנַצַּח
 תִּשְׁפָּחֵנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאֶרֶץ יָמִים:

קטל ותח"כ חזן

הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֶבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבָּם:
 חזן כִּי אִם־מָאֵם מְאֹסְתָנוּ קִצְפַּת עָלֵינוּ עַד־מָאֹד:
 חזן הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֶבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבָּם:

בְּמוֹלָאֵי שַׁנַּת מוֹסִיפִין כֵּלָן אֵיךְ מִפִּי וְכו'.

ב אֵיךְ מִפִּי בֵן יוֹבֵת. הַגּוֹת קִינּוֹת רַבֵּת. תְּמוֹר שִׁירִים
 וְחֲדוּרֹת. וַיְהִי נָעַם נִשְׁפָּח. בְּמוֹצְאֵי שְׁפָחַת: אֹזִי כִי
 נִגְזְרָה גְזֵרָה. בְּחָרֵי אָרֶץ וְגַם עֲבָרָה. וְאִפּוּ בָּנוּ חָרָה.
 וּבְעֶרְהָ חֲמָתוֹ כְּלַבַּת. וַיְהִי נָעַם וְכו': אֹזִי כִי בְּתֵיבּוֹ שָׁנוּ.
 וּבְתוֹלוֹתֵינוּ עָנוּ. וּפְנִינּוּ נִשְׁתַּנּוּ. וְגַם הוֹשְׁתָּרוּ
 בְּמַחֲבֵת. וַיְהִי נָעַם וְכו': אֹזִי כִי שְׁדוּנוּ צָרִים. וְגַם הִפְּסִילוּ
 בָּנוּ פְּגָרִים. בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים. הָיוּ נְצוּרִים כְּבִבְת.
 וַיְהִי נָעַם וְכו': אֹזִי כִי נִפְלָה עֲטָרָת. וְנִבְרָה כְּתֵף סוּרָת.
 וְחָדַל הוֹד וְתַפְאֲרָת. צִמְצוּם שָׁכֵן חֶבֶת. וַיְהִי נָעַם וְכו':
 אֹזִי כִי נִטְלָה מְנוּרָה. וְקִמְרַת לְבוֹנָה הַשְּׁהוּרָה.
 וְנִבְּוָה גּוֹיֹת מִיְקָרָה. אֶפְלָה אֶרֶץ וְכו'. וַיְהִי נָעַם וְכו':

ע"ס א"ב. כְּמִלָּה וּכְקִרְאָה לִין לוֹמְרִים זו.

ג אֹזִי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל־אֵלֶּה אֲבָכָה:
 עַל אֲרָמוֹן כִּי נָטַשׁ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל בֵּיתִי כִי נִהְרַם. נִשְׁבַּ
 בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל־אֵלֶּה אֲבָכָה: עַל גְּזֵרוֹת כִּי נִפְצוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה.
 עַל דְּבִיר כִּי נִשְׁרַף. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה: עַל הַדּוּרִים כִּי נִכְתְּרוּ.
 נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה: עַל נוּיִם כִּי הִבְקָעוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה:
 עַל זְלַעְפוֹת כִּי הִגְבְּרוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל חֲרָפָה כִּי הִגְבְּלָה. נִשְׁבַּ בְּדָר
 וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה: עַל טוּרֵי אֲבָן כִּי הִפְרָשׁוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל
 יְלָדִים כִּי נִפְזְרוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה: עַל כְּעַם כִּי הִרְפָּה.
 נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל לַמּוֹדִים כִּי נִמְנְעוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה:
 עַל מְלָכִים כִּי נִמְאַסוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל גְּדִיבִים כִּי פָּסוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר
 וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה: עַל שָׂרִים כִּי שָׁהָדוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל עֲנוּיִם
 כִּי הוֹבִשׁוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה: עַל פְּרוּסִים כִּי גָלוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר
 וְנִבְכָּה. עַל צְמוּדִים כִּי נִפְרְדוּ. נִשְׁבַּ בְּדָר וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה: עַל

קרוכים כי נדחקו. נשב בדר ונדכה. על רבים כי נמעטו. נשב בדר ונדכה. על אלה אבה: על שלמים כי טלטלו. נשב בדר ונדכה. על תמירים כי בטלו. נשב בדר ונדכה. על אלה אבה:

במשקל י' תנועות בכל חרות.

ד בליל זה יבכיון וילילו בני. ליל חרב ביתי וגשרפי ארמוני. וכל בית ישראל יהגו ביגוני. ויכפו השרפה אשר שרפה יי: בליל זה. בליל זה תיליל מר עגדה נבדלת. ומבית אביה כהיום נחדלת. ויצאה מביתו ונסגר הדלת. והלכה בשביה בכל פה גאכלת. ביום שלחה באש בוערת ואוכלת. ויצאה גחלת ואש מאת יי: בליל זה. בליל זה הגלגל סבב החזקה. ראשון גם שני ביתי נחרבה. ועוד לא רחמה בת השובבה. השקתה מי רוש ואת בטנה צכה. ושלחה מביתו וגם נשתה טובה. גדולה השנאה מאת אשר אהבה. ובאלמנות חיות פאשה נעובה. ותאמר ציון עובני יי: בליל זה. בליל זה קדרתי וחדשכו המאורות. לחרבן בית קדשי ובטול משמרות. בליל זה ספוני אפפוני צרות. וגם קראמועד בדין חמש גזרות. בכי חנם בכו ונקבע להזרות. יען היתה סבה מאת יי: בליל זה. בליל זה ארעו כו חמש מארעות. גזר על אבות בפרוע פרעות. ודבקו בו צרות מצרות וגסרעות. יום מוכן היה בפגוע פגעות. והעמיד האויב והדים קול ונעות. קום כי זה היום אשר אמר יי:

בליל זה יבכיון וילילו בני וכו'.

קינות ליל תשעה באב

יג

על משקל עשר עשר תכונות, ותמוס בראשי החרוזים שלמה, הוא שלמה נבירול.

ה שומרון קול תתן מצאונני עוני. לארץ אחרת יצאונני בני.
 ואהליבה תזעק נשורפו ארמוני. ותאמר ציון עזבני יי:
 לא לך אהליבה חשוב עגוד בעניי. התמשילי שברך
 לשברי ולחליי. אני אהלה סורה בגדתי בקשוי. וקם
 עלי פחשי וענה בי מריי. ולמקצת הימים שלמתי נשוי.
 ותגלת פלאסר אכל את פריי. חמודותי הפשיט והציל
 את עדיי. ולחלח ולחבור נשא את שביי. הופי אהליבה
 ואל תבכי בבכיי. (אני גרתי לרחוק ודילי זדיי.) שנותך
 ארכו ולא ארכו שני. ואהליבה תזעק נשורפו ארמוני. ותאמר ציון
 עזבני יי: משיבה אהליבה אני בן געקשתי. ובאלוף
 נעורי באהלה בגדתי. הופי אהלה כי יגוני זכרתי.
 גרתי את אחת ורבות גרתי. אני ביד פשדים
 פעמים גלפדתי. ושביה עניה לבבל ירדתי. ונשרף
 ההיכל אשר בו נכפדתי. ולשבעים שנה בכבל
 נפקדתי. ושכתי לציון עוד והיכל יסדתי. גם זאת
 הפעם מעט לא עמדתי. עד לקחני טיטוס וכמעט
 אבדתי. ועל כל הארצות נפצו את המוני.
 ואהליבה תזעק נשורפו ארמוני. ותאמר ציון עזבני יי: החומל
 על דל חמול על גלותם. וראה שוממותם וארך
 גלותם. ואל תקצוף עד מאוד וראה שפלותם. ואל לעד
 תזכור עונם וסבלותם. רפא נא את שברם ונחם אבילותם.
 כי אתה סברם ואתה אילותם. חדש ימינו בימי קדמוני.
 לכו נא ונשובה כי נחם יי. ולא תאמר ציון עזבני יי:

קינות ליל תשעה באב

ו עד אנה בכיה בציון • ומספר בירושלים •

תרחם ציון • ותבנה חומות ירושלים :

אז פחטאינו חרב מקדש • ובצענותינו נשרף היכל :
 בעיר שחברה לה קשרה מספר • וצבא השמים נשאו קינה :
 גם בכנו במרה שבטי יעקב • ואף מזלות יולדו דמעה :
 דגלי ישראל חפו ראשם • בימה ובסיל קדרו פניהם :
 העתירו אבות ואל בלא שומע • צעקו בנים ולא ענה אב :
 וקול התור צועק במרה • רועה נאמן לא הטה און :
 ורע קדש לבשו שקים • וצבא השמים שקו הושת בסותם :
 חשך השמש וירח קדר • וכוכבים אספו נגהם :
 טלה ראשון צועק במרנפש • על פי כבשיו לטבח הובלו :
 וילה השמיע שור במרומים • על פי בכור שור שחוק קרעו :
 בזב האומים חלה מפעם • בידם אחים נשפך כמים :
 לארץ בקש לגפול סרטן • בי התעלפנו צחי צמא :
 מרום נרעש מקול אריה • בי שאגתנו עלתה למרום :
 נהרגו בתולות גם בחורים • על בן בתולה קדרה פניה :
 סבב מאזנים ובקש תחנה • כי נברע לנו פרמות מחיים :
 עקר לבש פחד ורעה • פי בעקרבים יסרונו צרינו :
 פלגים הדידו דמעה בפחל • פי אות בקשת לא נתן לנו :
 צפו מים על ראשנו • ובדלי מלא חבנו יבש :
 קרבנו קרבן ולא נתקבל • וגדי פסק שעיר חטאתנו :
 רחמינות בשלו ילדיהן • ומול דגים העלים עיניו :
 שבתנו שבת בלבות שובבים • שדי שבח כל צדקותינו :
 תבא לציון קנאה גדולה • ותאיר לרבתי עם מאור נגהך :

קינות ליל תשעה באב

יד

תרחם ציון כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וּתְכַוְּנֶנָּה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.
 תִּמְהַר יִשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ גְּאֻלָּהּ. וְתָשׁוּב לְיִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים
 רַבִּים: כִּפְתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. לִבֶּן כֹּה־אָמֵר יְיָ שְׁבַתִּי
 לְיִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בְּיָהּ נֶאֱמַר יְיָ צְבָאוֹת וְקוֹה
 יִנְטֶה עַל־יִירוּשָׁלַם: וְנֹאמֵר. עוֹד יִקְרָא לְאֹמֵר כֹּה אָמֵר
 יְיָ צְבָאוֹת עוֹד תִּפּוּצְנָה עָרֵי מִטּוֹב וְנַחֵם יְיָ עוֹד אֶת־צִיּוֹן
 וּבָתֵּר עוֹד בְּיִירוּשָׁלַם: וְנֹאמֵר. כִּי־נַחֵם יְיָ צִיּוֹן נַחֵם כָּל־
 חֲרֻבֶיהָ וַיִּשֶׂם מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן וְעָרְבָתָהּ כְּגִן־יְיָ שִׁשׁוֹן
 וְשִׁמְחָהּ יִמְצָא בָּהּ תוֹרָה וְקוֹל זְמִירָה: (* יתיר ה')

עומדים מעל הארץ, והש"ץ יעמוד לפני העמוד ומתחילין ואחה קדוש וכו' (תמלא בסוף הסדר לשחרית) ולא"כ קדיש שלם בלי תתקבל. עלינו. ק"י.